

zák. č. 125/27 tak, že jen skupina jich, mající nejméně tento počet, jest k němu oprávněna. Předpoklady, za kterých lze podle jaz. zák. přiznati nárok na použití menšinového jazyka v písemném podání, obsahujícím tento odpor, musejí býti proto splněny u každého jednotlivého člena zastupitelstva, náležejícího k této desetičlenné skupině. Chybí-li předpoklady tyto i jen u jediného z nich, a odmítne-li min. z toho důvodu písemný odpor, jím jako účastníkem desetičlenné skupiny podané, pak skupina ta nemá již zákonem vyžadovaného počtu nutného k založení její legitimace k odporu. Nemělo by žádného smyslu ani účelu vraceti odpor těmto zbylým členům k opravě po stránce jazykové, neboť i kdyby jazyková vada byla napravena, odpor musil by pak býti přes to odmítnut pro nedostatek legitimace zbylých členů zem. zastupitelstva jako účastníků skupiny podavší odpor, nedosahujících zákonného počtu $\frac{1}{10}$ všech členů.

Č. 9874.

V á l e č n í p o š k o z e n c i: Dítěti manželky vál. poškozence, které podle předpisů práva občanského nutno považovati za manželské, nelze odpírati sirotčí důchod z důvodu, že fakticky není dítětem manžela matčina.

(Nález ze dne 4. května 1932 č. 4370/30.)

V ě c: Nezl. Bedřiška F. ve St. proti ministerstvu sociální péče o důchod sirotčí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem z 23. prosince 1929 zamítlo min. soc. péče pro bezdůvodnost stížnost Anděly F. do výměru zem. úřadu pro péči o vál. poškozence v Brně ze 14. září 1929, jímž nebyl jí přiznán důchod vdovský, a zrušilo zároveň z moci úřední výměr téhož zem. úřadu ze 14. září 1929, pokud jím byl přiznán sirotčí důchod i Bedřišce F., narozené 31. října 1923, a tento druhý výrok odůvodnilo takto: »Podle § 20 zák. č. 142/20 ve znění zák. č. 39/22 přísluší důchod sirotčí dětem nezaopatřeným, nedokonavším 18 let, otce, u něhož jsou splněny podmínky § 1 lit. a) zák. č. 199/19, jako náhrada újmy na výživě, vzniklé smrtí tohoto živitele. Podle přípisu okresního soudu ve Val. Meziříčí z 3. září 1929 bylo dítě Bedřiška F. zplozeno nemanželsky, a vymohla si jeho matka Anděla F. od nemanželského otce výživné 2.000 Kč. Nebyl tedy Josef F. otcem tohoto dítěte, a nebyl povinen na jeho výživu přispívati (al. c) § 1 zák. č. 199/19). Proto nemá Bedřiška F. nároku na důchod sirotčí, i kdyby ji bylo z důvodů formálních považovati za manželsky zplozenou, neboť pro přiznání důchodu podle požitkového zákona rozhoduje stav skutečný a ne pouze fiktivní. Neprávem pobíraný důchod je jmenovaný sirotek podle § 31 odst. 2 zák. č. 142/20 ve znění zák. č. 39/22 povinen vrátiti.

Stížností k nss-u běře nezl. Bedřiška F. v odpor nař. rozhodnutí, pokud jím žal. úřad z moci úřední zrušil výměr ze 14. září 1929, jímž jí zem. úřad pro péči o vál. poškozence v Brně přiznal důchod sirotčí. O stížnosti té uvážil nss takto: — — — —

Na sporu jest otázka, lze-li odepřítí sirotčí důchod odvozený od Josefa F., nezl. Bedřišce F., narozené za trvání manželství tohoto s matkou této nezletilé proto, že její matka označila jiného muže za otce a vymohla na něm pro dítě výživné, jak žal. úřad zřejmě má za prokázáno na základě přípisu okresního soudu, jehož se dovolal a který zní takto: »Dítě Bedřiška je zplozeno sice nemanželsky, avšak dle obč. zák. dlužno považovati je za manželské vzdor tomu, že nemanželský otec složil na dítě 2.000 Kč.«

Po té stránce uvážil nss toto:

§ 20 zák. č. 142/20 ve znění zák. č. 39/22, jehož se žal. úřad dovolal, jedná o sirotčím důchodu dětí manželských, jak patrné z toho, že následující § 21 jedná o dětech nemanželských. § 20 ani jiné ustanovení zákonů o vál. poškozencích nedává podnětu k pochybnostem, že zákon v § 20, jednaje o dětech manželských, má na mysli ony děti, o kterých mluví §§ 137 až 154 o. z. o., to jest děti zrozené v manželství. Jsou-li dány předpoklady § 20, pak dítě zrozené v manželství vál. poškozence má nárok na důchod sirotčí, pokud nenastane některý z případů uvedených v §§ 156, 158 a 159 o. z. o. Že by některý z případů těch byl nastal, žal. úřad netvrdí a není také ve spisech pro to nejmenšího podkladu. Opačný názor, že by podle zákonů o požitcích vál. poškozenců dítěti v manželství zrozenému mohl býti odpírán sirotčí důchod proto, že matka označila jiného muže než svého manžela za otce dítěte a že onen muž pro dítě to výživné u soudu složil, je v odporu se zákonem, a bylo proto nař. rozhodnutí, založené na onom mylném právním názoru, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9875.

Zaměstnanci veřejní: * Rozhodovati o žádosti pensionovaného úředníka politické správy na Slov. o poskytnutí výchovného a přídatku na děti podle § 160, odst. 2 plat. zák., pokud se týče jednotného drahotního přídatku na děti podle §§ 15 a 6 zák. č. 394/22, nepřisluší gen. fin. ředitelství v Bratislavě, nýbrž úřadu resortnímu.

(Nález ze dne 4. května 1932 č. 8809/30.)

Prejudikatura: Boh. A 8015/29, 7573/28.

Věc: Josef H. v P. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o výchovné a drahotní přídatky na syna.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.